

## செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் வரும் உரையாடல்களின் மொழி பற்றிய சில குறிப்புகள்

10. இரகுநாதன்

ஆங்க இலக்கியமொன்றின் மொழிநடை பற்றி ஆய்வு செய்யும் போது ஆசிரியரின் கூற்றாக வருகின்ற மொழிநடை, பாத்திரங்களின் கூற்றாக வருகின்ற மொழிநடை எனப் பகுத்து ஆய்வு செய்வதே முறையாகும். இங்கு பாத்திரங்களின் உரையாடல் பகுதிகளின் அமைதலுள்ள மொழிநடையை ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

சமுத்தரத் தமிழ் நாவல்களில் பலராலும் அறிவிப்பட்டவரும் சமுத்தர நாவலாசிரியர்களுள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அதிக நாவல்களை எழுதியவர்களில் ஒருவரும். சமுத்தரம் ஒரு தனயமிசைந்த நாவலை எழுதிக்கூடியவர் என்று பலரும் எதிர் பாரக்குமானவுக்கு முயற்சியும் திறமைவும் உடையவரும் சத்தையா குணராசா என்ற இயற்பெயருடைய செங்கை ஆழியானே என்றால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய படைப்பாளியொருவரின் வாடைக்காற்று, காட்டாறு ஆகிய இரு நாவல்கள் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

இவ்விரு நாவல்களையும் தெரிவுசெய்வதற்கு முக்கியமான சில காரணங்களைக் கூறிக்கொள்ளலாம். தனக்கு மிகவும்

திரும்பியவராகவும் தனது பெயரை திகைப்பெறவைத்ததும் வாடைக்காற்று நாவல்தான் என்று கூறும் செங்கை ஆழியான் "சமுத்தர நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் வாடைக்காற்றுப் போலப் பரபரப்பையும் பல்வேறு தர விவரிக்கக்கூடியும் பெற்ற நாவல் வேறு சதவும் இல்லை" என்றும் கூறியிருக்கிறார்.1 எனவே வாடைக்காற்றினை விடுத்து செங்கை ஆழியானை ஆய்வு செய்வது பொருத்ததாகும். இவ்வாறே செங்கை ஆழியானின் படைப்புகளில் காட்டாறும் முக்கியமானது. அவரின் வார்த்தைகளில் சொல்லால் "சமுத்தரவேயே மிகப் பெரிய பரிசீலனைப் பெற்ற நாவல் இது"2 எனவே காட்டாற்றினை விடுத்துச் செங்கை ஆழியானின் நாவல்களை ஆய்வு செய்வதும் பொருத்தமாக இருக்காது. இத்தகைய காரணங்களால் இரகுநாதன் ஆய்வில் வாடைக்காற்றினைவும் காட்டாற்றினைவும் தெரிவு செய்வ ஏதற்களாக அமைத்தன.

நெடுந்தீவுக் கடற்கரைக்கு, வாடைக்காற்றின் சாதகநிலைமைப் பரப்படுத்தி இடம்பெயர்த்து வந்து மீள்பிடித் தொழில் சூழலெனவரின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுவது வாடைக்காற்று. காடு

களைக் கழலிதனாக்கி வணிகங்களுக்கோடு போராடிய வணிகப் பேருக்கும் விவசாயக் கிராமமொன்றைச் சித்திரிப்பது காட்டாறு, விவசாயக் கிராம மக்கள் வணிகங்களுக்கோடு போராடுவதால் மட்டுமன்றி முதலாளி வர்க்கத்தால் கரண்டிப்படுவதானும் தங்கப்படுவது இவர்களுக்குக் காட்டப்படுகிறது.

இவ்வீடு தரவங்கனும் இறுகொப்பட்ட களங்களை எமையமாகக் கொண்டுள்ளன. பாத்திரங்களும் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளும் வெவ்வேறுநிலைகள். பாத்திரங்களின் மொழி, அவர்கள் வாரும் பிரதேசம், சமூகநிலை, கல்விநிலை, பதவிநிலை முதலிய பல காரணங்களால் தீர்மானிக்கப்படலாம். குறிப்பாக வணிகப்பிரதேசத்தினால் வாராழிக்குள் சாதாரண விவசாயி அல்லது கூலித்தொழிலாளி பேசுகின்ற மொழி அப்பிரதேச மொழியாகவே இருக்கவேண்டும். இப்போத்திரம் வாரம்பாணமத்திரவர வர்க்கப் பாத்திரத்தின் மொழியில் பேசுவது இவர்களுக்கு மாறாததாயினும், இவ்வாறே பேசக் கொழியவில் ஒரு சீரமை காணப்படுவதும் அவசியமானது.

“ வேலை எப்படி அம்மா இருக்கிறது? இந்த வீட்டில் இருந்து என்னைக்கு வெளியே போனீயோ அன்றைக்கே நான் மூன்றாம் மனிசியாவீட்டில்... இன்னடைக்கு மூன்றாவது அப்படிக்குப் பாரமன இருக்கிறதில் சாகசாரம் என்றாய்க்கூட மணம் வரவில்லையே ஆம்மா”

(காட்டாறு: ௩, 29)

இது காட்டாறு தரவணிக வரும் வீரரிக்கத்தின் மனைவி செங்கமலம் தனது தாய்க்குக் கூறியது. செங்கமலத்தின் பேசில் என்னதற்கு, அன்றைக்கே, மூன்றாம், என்றால் என்ற இடங்களிலெல்லாம் வந்த கைக்கரமேய் இன்னடைக்கு, என்னும்பொது

ணகர பெங்களி பேசக் கொழியில் இவ்வணிகக் காட்டாறுமிருந்து ஏன்வணிக எழுத்து மொழியின் தன்மையைக் காட்டி ஆசிரியரின் கவனக் குறைவை வெளிப்படுத்தினிருக்கிறது. இவ்வாறே,

“ நல்ல மருத்துகளை ஒடவி எடுத்து வித்திருவான் என்று மெசர் வர்க்கின்குள்ளே பூட்டி வைக்க சாகக்கு இவ்வாறு வைத்திலம் செய்கிறவர்..... தயிழ்ப் பகுதியென்று நல்ல திறமான மருத்துகளை தட்டுப்பாடியின்மால் வராதில்கலை என்று முதலாளிகண்ணி வடிக்கிற அந்த அப்போதில்கலை வராத மருத்துகளைவெல்லாம் செய்கிறது வைக்கிறார்.....

(காட்டாறு: ௩, 105)

கவித் தொழிலாளியாக வேலை செய்பவர்கள் ஓரளவு வடித்த இளைஞரான சத்தனத்தின் மெதையு போலியில் வித்திடுவான் என்று, தமிழர்ப்பகுதியெங்கே எனும் போது வந்த ஸ்டீ என்ற மெய்கள் வரலாற்றினால் என்று, எனும்போது வந்த

ஆடு எழுத்து மொழியின் இயல்பைக் காட்டிவிடுகிறது.

இவ்வாறான பல உதாரணங்களை இந்த நாவலியே காணலாம். இத்தகைய தன்மையை காணக்கூடிய நாவலினால் காணலாம்.

- “நீ ஒன்றும் செய்யாத ..” - போன்றதுக் கிழவர் (வாடைக்காற்று: ப. 4)
- “நீ ஒன்றையும் மனதிலே வைத்து கவலையிடாதே” - தாகம்மா (வாடைக்காற்று: ப. 7)
- “இன்னடைக்கு அப்புவிடம் ஏக்கத்தான் வேட்பியென்றும்” - தாகம்மா (வாடைக்காற்று: ப. 5)
- “...இன்னடைக்கு இன்றைக்கும் பெரிய தொகையிதான்” - விருத்தாசலம் (வாடைக்காற்று: ப. 44)

போன்றதுக்கிழவரின் ஒன்றும் என்பதில் வந்த ஸ்டீ மெய்ம்மலக்கம், தாகம்மா ஒன்றையும் என்னும்போது வந்த ஆசுமாரி விடுகின்றது. இவ்வாறே தாகம்மாவிடம் இன்னடைக்கு என்பதில் வந்த ஸ்டீ மெய்ம்மலக்கம் விருத்தாசலம் இன்றைக்கும் எனும் போது வந்த ஆசுமாரிவிடுகின்றது இதனால் பேசிக் வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் வந்தது மொழியின் சிர்மை கெட்டுவிடுகின்றது.

பார் என்ற வினைவடிவிலுள்ள ரகரமேய் வக்கிமை வந்து புணரும்போது பேசிக் வழக்கில் கெட்டு வருவதும் உண்டு. இவ்வாறு ரகரமேய் கெட்டு வருகின்ற சொற்கள் இருவிதமாகவும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக:

- “அந்தை பார்த்தியே ...” - கணபதி (காட்டாறு: ப. 3)
- “அதுதான் நானும் பார்த்திரன்” - கணபதி (காட்டாறு: ப. 4)
- “எவியிற்பு நீ அடிச்சிட்டால் ... ஒன்றைப் பார்த்துக்கொண்டான் .... நீங்கள் இருக்கிற கடுப்பையும் பார்த்திரன். சத்தனத்தினர் காட்டிக் வேலைக்குப் போது கடுப்பு அந்தையும் பார்த்திரன்” - சிவாமன் (காட்டாறு: ப. 100)

கணபதியிடம் பார்த்தியே, பார்த்திரன் என ரகரமேய் கெடாமல் வந்து வழக்கு வதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் சிவாமனின் பேச்சில் பார்த்துக் கொள்ளுள்

எனும்போது வந்த ரகரமேய் பார்த்திரன் பார்த்திரன் எனும்போது ஒடிஒனீத்து பேசிக் மொழியாகி விடுகின்றது.

- வாடைக்காற்றில் மரியதாசின் உற்றில்,  
 “...நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டேன்” (ப. 37)  
 எனவந்த பேச்சுமொழி பேதுருவிடம்,  
 “அந்தையும் தான் பார்ப்போம்” (ப. 37)

எனும்போது மாறிவிடுகிறது.

பேச்சுமொழியினே இறுதியில் வருகின்ற ஐசாரம் வெ இடங்களில் செடுவதுண்டு. உதாரணமாக: என்னை எனும் பேச்சு மொழி ஐசாரம் செட்டு என்ற எனவும் எங்கடை என்பது எங்கட எனவும் வருவ

துண்டு. இவ்வாறு ஐசாரம் செட்டு வரும் மொழியும் செடாதுவரும் மொழி யும் பேச்சு வழக்கினே கவந்து வரும்போது மொழியில் சீர்குலைவு செட்டுவீடுவிறது. எடுத்துக் காட்டாக:

- “...அங்கை பார்த்தியே, ஆத்துக்கு இறங்கிற வழியை” - கணபதி (காட்டாறு: ப. 2)
- “அங்க பார்த்தியே அதிசர கூடு” - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 25)
- “கணபதி... அங்கை இருந்து வேடி வைக்க குறி தப்பிடுத்தால் இரண்டுபேரும் செத்திருப்பம்... இங்க எங்கடாள் நீ மட்டுமாவது தப்பியிருப்பால்” - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 9)

இவற்றில் கணபதியிடம் அங்கை என்பதில் வந்த ஐசாரம் தாமரைக்கண்டுகளிடம் அங்க, அதிசர, இங்க என்பவற்றில் செட்டுவீடுவிறது. தாமரைக்கண்டு ஒரே

தடைவையிலேயே அங்கை, இங்க என்று ஐசாரம் சேர்த்தும் சேராமதும் பேசுகின்றார். இது ஆசிரியரின் கவனக் குறைவையே எடுத்துக்காட்டுவிறது.

வாடைக்காரத்தில்,

- “ஐயோ .. என் மகனைப் பிடிக்கிறார்களே” (ப. 111)
- என்று ஐயப்பரி வைத்த நிரைசம்மாவுகணைம்,
- “ஐயோ .. என்னை பிச்சை சோளி காட்டுக்கும் போகாதது விதானையா?” (ப. 111)

எனும்போது என்னை என ஐசாரம் சேர்த்துவிடுவிறது. இத்தகைய குழப்பங்களை தவறாக பல இடங்களில் காணமுடிவிறது.

வாடைக்காரத்தில் சிற இடங்களில் ஐசாரத்திற்கும் பழிவாக ஏசாரம் சேர்த்தும் பலன்படுத்தப்படுகின்றது.

- “மச்சாரா? அது எங்கேயாவது காட்டியே முயணைத் தேடித் திரியும்...” - தாகம்மா (ப. 18)
- “இங்கேயும் ஆட்கள் பிடிக்க வேண்டும்” - மரீபதாள் (ப. 20)
- “அதை கம்மா அங்கே வைதப்பி” - சண்முகம் (ப. 23)

இங்கு எங்கேயாவது, காட்டியே, இங்கேயும், அங்கே என்பவற்றில் ஏசாரம் வருவிறது. இது பேச்சு வழக்கிற்கு உடன்பாடானதாக இல்லை. இதே பாத்திரங்கள் ஏசாரமில்லி ஐசாரத்துடனும் பேசுகின்றன.

“ அவர் தெடுக்கா எம் இங்கை பழிவாதாவே இங்கை இருக்கிறவங்கள் அவரோடை வேணக்குப் போகத்தான் வீரம்புணை” - பொன்னுக்கிழவன் (வாடைக்காரத்து: ப. 20)

இங்கு இங்கை என்பதில் வரும் ஐகாரம் வழங்குதலே எனும்போது ஐகாரமாகி விடுகிறது.

“ அங்க பர்த்திபே .. அநிசு உடு ” - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 28)

எனும்போது அங்க என வந்து பேச்சு வழக்காகிறது. எனவே இங்கும் மொழியில் சீர்மை பேணப்படவில்லை. இவ்வாறே,

“செய்யோந்தான் வழவையாக இவிய வாயி போடுதநாம்...”  
- இராமசாமி (காடகக்காற்று: ப. 13)

மரீபதாம் இந்நீயே கரைவரை போட்டும்.....  
பிழைக்க வந்த இடத்தில் வீண் சண்டை வேண்டாம் '  
- பூசப் சம்மாட்டியார் (காடகக்காற்று: ப. 38)

மேற்படி உரைவாடகையில் இதே, இதே, இடத்தில் என வரமெய் உயிர்டுளும் வித்தம் வருகின்றது. காட்டாற்றிலும் இத்தன்மையைக் காணலாம்.

‘ ராத்திரி இவிய வானவயல் தின்றுக்குது .. ’  
- தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 3)

‘ நீ செட்டிய புலவுகளுக்கு இன்னமும் பேயிற் தரவில்லை.  
கொவனியை உலக்குக் காணி தரவில்லை ’  
- கணபதி (காட்டாறு: ப. 199)

‘ அப்ப ராத்திரி சிறையினிள் இருந்துகொண்டு வைசை வெடி தயிவிட்டதே’  
- கணபதி (காட்டாறு: ப. 18)

மேற்படி உரைவாடகை பகுதிகளில் இதே, தானியம், கொவனியில், தரவில்லை, சிறையினிள் ஆகிய இடங்களில் வகரம் மேல்வாகவும், உயிர்மேல்வாகவும் வருகின்றது. ஒரே பாத்திரமே தானியம், தானியம் என இருவகையாகவும் பேசுவதைக் காண முடிகிறது.

அடுத்தது, அவர்கள், இவர்கள் முதலிய சொற்களை அவர்கள் இவர்கள் என்றும் வழங்குகின்றார். இவை இருவிதமாகவும் வருவது குழப்பமாக உள்ளது.

‘ அவர்கள் பணக்காரர் தாக்களை பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள்  
தன்மையம் பதவிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குத்தானே .. இப்ப புதிதா  
ஏதோ விவசாய சேவை திணைவம் என்று திறத்திருக்கிறார்களே ’  
- தாமரைக்கண்டு ( காட்டாறு : ப. 4)

தாமரைக்கண்டுவின் மேற்படி பேச்சில் அவர்கள், கொள்வார்களே, அவர்களுக்கு எனும்போது வந்த வகரமெய் திறத்திருக்கிறாங்கள் எனும்போது வகர மேல்வாகி விடுகிறது.

‘ ஊரைக் கொடுக்கிறாங்கள் .. ’ (காட்டாறு: ப. 116)

என்ற விதானவாயர் அதே ழக்கில்,

‘ இவர்கள் பதுக்கி வைச்சிருக்கிறாங்கள் ’ (ப. 146)

எனும்போது வகரமெய்யும் வகரமெய்யும் வந்தது வந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

வாடைக்காரநீய்,  
 "ஐயோ, என் மகனைப் பிடிக்கிறார்களே" (ப. 111)  
 "ஆளும் பாரக்க மாட்டார்கள்" (ப. 122)  
 எனவரும் உரையாடல்களில் வந்த ஊர பெயர்,  
 "அவர்கள் இப்பொழுது கரையவையை வலிக்கத் தொடங்கி இருக்கார்கள்" (ப. 168)  
 என்றுபோது கூறவேண்டியாதி விடுகிறது.

அடுத்து, ஓன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஆகிய எண்ணும் பெயர்கள் பேச்சு மொழியில் மூன்றாவது ஒன்று, நேண்டு, மூன்று, ஆளுக என ஒருவதே வழக்கம். ஆனால் இத்தகையவற்றில் இத்தகைய சொற்கள் இருக்கையாகவும் வகையாடப்படுகின்றன.

"நீர் எனக்கு மூலம் ஒன்று பிடித்துச் செல்குந்த தாமரை என்று சொல்லி வந்தனை நானாகுது" - கண்ணகம் (வாடைக்காரநீய்: ப. 23)

"ஒன்றுக்கும் வகையாடாதே பிரேம" - தாமரை (வாடைக்காரநீய்: ப. 30)

"நீ ஒன்றும் செய்யாதே" - பொன்னுக்கிறவர் (வாடைக்காரநீய்: ப. 4)

"ஆண்கள் பெண்டு பேரும் உழைக்கிறதெல்லாவதையும் சாராயம் குடித்து ஆழிக்கிறார்கள்" - இரேசம்மா (வாடைக்காரநீய்: ப. 27)

"இன்னும் இரண்டு மூன்று தானைக்குத்தானே இத்தக் கஷ்டம்" - பிசேயினா (வாடைக்காரநீய்: ப. 27)

"ஒவ்வொருவருக்கும் தான் கூலியாக ஐந்து ரூபா தருவேன்" - மரியதாள் (வாடைக்காரநீய்: ப. 29)

"ஐந்து வலியத்துக்கு மூத்தி..." - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 19)

"பெண்டு மாதத்துக்கு மூத்தி" - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 3)

"இரண்டு பேரும் செத்திரும்பம்" - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 9)

"மூன்று மாதத்தில தத்திரும்பம்" - இரத்தினம் (காட்டாறு: ப. 62)

"மூன்று வலியத்தான இருக்குது" - ஸ்ரீவரதசத்திரா (காட்டாறு: ப. 113)

"பனை நின்ற மருவிலிருந்து கடவாழ்வி ஐந்து கட்டைதான்" - தாமரைக்கண்டு (காட்டாறு: ப. 57)

"கிவளாய் பெருக்கக் குழைந்து ஒப்பத்தப்படி ஐந்து விதம் தேற்றிற் கட்டிடானே?" - கத்தளாய் (காட்டாறு: ப. 96)

மேற்படி உரையாடல் பகுதிகளில் சாதாரண கூலித்தொழிலாளர், கடற் தொழிலாளர், படிக்காத சாதாரண பெண்கள், ஓரளவு வடித்த விதானையாளர் முதலிய அனைத்துப் பாத்திரங்களும் எழுதவதுபோலவும் பேசுவது போலவும்

உரையாடுகின்றன. இதனால் உரையாடல்களில் பேச்சு மொழி குழம்புகின்றது.

இங்லானே மேலும் பல சொற்களில் இத்தகைய இருவேறுபட்ட நிலையைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக:

ஆட்கள்	—	வாடைக்காற்று: ப. 2, 12, 20, 31
கையாட்கள்	—	காட்டாறு: ப. 36
ஆட்கள்	—	வாடைக்காற்று: ப. 33, 45, 75 காட்டாறு: ப. 4, 124
யோசனை	—	காட்டாறு: ப. 36
யோசனை	-	காட்டாறு: ப. 34
நிலாபம்	—	காட்டாறு: ப. 38, 173
ஞாயம்	—	காட்டாறு: ப. 3, 156 வாடைக்காற்று: ப. 37
யோசனம்மை	—	காட்டாறு: ப. 180, 182
யெல்லாண்மை	—	காட்டாறு: ப. 3, 5, 181
பண்டி	—	காட்டாறு: ப. 8, 9
பண்டி	—	காட்டாறு: ப. 182
ஆனை	—	காட்டாறு: ப. 117, 204
யானை	—	காட்டாறு: ப. 2, 39, 182
பந்தை	—	காட்டாறு: ப. 2, 7
பந்தை	—	காட்டாறு: ப. 165

தொகுத்து நோக்கும்போது பாத்திரங்களின் உரையாடல்களை அமைத்தபோது பிரதேச வழக்கினையே பாத்திரங்களின் சமூக கல்வித் தரத்தினையே தனிக் கவனத்திற்கொண்டு மொழி நடைபய அமைத்துக்கொண்டதாகத் தெரிகலிக்கும். பேச்சுமொழி எழுத்துமொழியுடன் கைத்து வகுவதாக மொழியில் சீர்மை பெண்ப்படலிக்கும். இந்த நிலை நாவலின் சமூக மெய்நமைபைச் சரியாக இனங்கண்டு கொள்வதற்குத் தடையாக உள்ளது. பாத்திரங்கள் தமது சொந்த மொழியிலே பேசுவதே நெத்ததாகும். அணுகுமைய பிரதேச வேறுபாடுகளை நீக்கினாலும் எழுத்து மொழியுடன் கைத்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது. இத்தகைய மொழிக் குழப்பங்களை ஆசிரியரின் நாவல்களில் பரவலாகக் காணலாம். இங்கு எடுத்துக் காட்டாக ஐந்துநிலைவற்றைய காட்டினோம். இத்த நிலை மாறும்போது பாத்திரங்க்

களின் பேச்சிலே யதார்த்த நிலை போஸ்ப்படும். இதனால் பாத்திரங்களைப் பாத்திரங்களாகவே தரிக்கலாம். இது வேறுபட்ட நிலையில் பாதி பாத்திரமும் பாதி ஆசிரியருமாகவே காணமுடியும். இத்தகைய நிலை நூலனுக்குச் சிறப்பைத் தராது.

இங்கு நாம் செங்கை ஆழிபாளை ஆதாரமாகக்கொண்டு சிலவகுத்துக்களைக் கூறிவிருந்தாலும், இங்கு காட்டப்பட்டுள்ள குறையாடுகள் பொதுவாகவே கைத்துத் தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் படைக்கும் காணப்படுவனவே.<sup>3</sup> செங்கை ஆழிபாளை வகைமாடுகிக்காக எடுத்துக்காட்டினோமே தவிர ஆசிரியர் நாவல்களைக் குறைக்கும் நோக்கோடு இங்குள்ள எழுதப்பட்ட தகைய எப்பதையும் முன்க்கொள்வது அல்லாம்.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. செங்கை ஆழியன் — காட்டாறு (முதற்பதிப்பு)  
 வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு.  
 பெப்ரவரி 1977.  
 ஆசிரியர் முன்னுரை
2. \_\_\_\_\_ மேற்படி
3. இவ்வாறு எழுத்து நாவலாசிரியாகப் பவரிடமும் மொழிவகை  
 கையாளுவதில் காணப்படும் குறைபாடுகளை எத்தனைவே கவனித்து  
 அ. சண்முகதாஸ் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பாக்க: அ. சண்முகதாஸ் "ஆக்க இலக்கியமும் மொழிவியலும்" ஆக்க  
 இலக்கியமும் அறிவியலும் (முதற்பதிப்பு) பதிப்பாசிரியர்: சண்முக  
 தாஸ் அ. இவ்வகைப் பக்கணக்கமுதலாக வாழ்ப்பாண வணிக வெளியீடு,  
 வாழ்ப்பாணம். 1977.

துணை நூல்கள்:

1. செங்கை ஆழியன் — காணக்கூற்று (முதற்பதிப்பு)  
 வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு.  
 பெப்ரவரி 1977.
2. \_\_\_\_\_ காட்டாறு, (முதற்பதிப்பு)  
 வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு.  
 பெப்ரவரி 1977.
3. தீதுவாணன், ஜே. துடயியல், (முதற்பதிப்பு)  
 மணிவாசனி பதிப்பகம், சிதம்பரம்.